

מישיבת תבש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לנו וחי נאמן
קול "אודיע אמונת"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 1-605-477-7044
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה | פנימיות הפרשה
אל נפשי | במשנת מו"ר שליט"א

נפשי | בשאלתי
בשאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

וְיִקְרָאוּ בּוֹ אֶתְיוּ וְאָבִיו שְׁמֵר אֶת הַדָּבָר

אילו היו החיים ללא נסיונות

ובאיתכסיא, כאשר יודע כל אחד בנפשו - אינם במקרה ח"ו, כי אם בהשגחה מדויקת לפי שורש נר"ן שלו, לטהרו ולזכנו, ולהביאו לתכליתו הנצחי המיוחד לו, שתתגלה ותאיר סגולתו שהיא יחידה ומיוחדת בכל העולמות. והוא על דרך גרעין הזרע הנטמן באדמה, שבתחילה הוא נרקב ומתבלה על ידי האדמה, ומשתפשף מכל צדדיו, ואז דייקא מתגלית נקודתו הפנימית, ומתחיל לינק את הכוחות הטמונים באדמה ובמימי ההשקיה, ורק לאחר מכן מתחיל לגדול ולצמוח בסיעתא דשמיא, ומתגלים ברוב פארים והדרם כל הסגולות הנפלאים המיוחדים לכל זרע וזרע. וכן הוא באדם, שרק על ידי השפשוף והמירוק מתגלה זוהר ענינו המיוחד, ואז טוב לו לנצח" (לק"א ח"ב עמוד נב).

הידיעה הברורה שמי שיוצר את המעברים הללו, הוא האחד והמיוחד האוהב אותך וחפץ להביאך לכס המלוכה, שלך, האישי, הוא הנותן לך כח:

"הקב"ה הדואג לכל פרט ופרט של יצוריו גם הזעירים ביותר, קבע לכל אחד ואחד מערכת של מעברים וגלים שונים ומשונים בימי חלדו, וזאת בהתאם לכוחו ויכולת עמידתו של כל אדם ואדם בתכלית הדיוק. וכל זה בהשגחה פרטית מדויקת נפלאה הנגלית רק ליודע תעלומות, הדורש מכל אחד ואחד המלכה מיוחדת מכל פרט ופרט שארע לו ושעובר עליו, שרק לפי זה דייקא תאיר נשמתו ותתגלה הסגולה המיוחדת שלו, שבזה הוא חידוש בעולם, כמבואר בליק"מ (סי' ל"ד) שכל אחד ואחד מישראל יש בו בחי' צדיק מושל וכו' כי יש בכל אחד מישראל דבר יקר שהוא בחי' נקודה מה שאין בחברו, כמעשה דאביי ואבא אומא (תענית כא) עיי"ש...

וכל זאת כדי להביאו בסופו של דבר לתכליתו הפרטית שעליו להגיע, כל אדם כפי המגיע לו בפרטות, לא פחות ולא יותר אפילו כמלוא נימה. ואם יזכה האדם להתנהג כיאות ולעבור את הדרך בשלום - אשרי לו וטוב לו לנצח" (לק"א ח"א עמוד טז).

מה היה קורה אילו האחים לא היו מקנאים ביוסף, אילו לא היה נאמר בהם "וישנאו אותי", אילו לא היו אומרים "לכו ונהרגנו", אילו לא השליכוהו הבורה, אילו לא מכרוהו לישמעאלים, למדינים, לסוחרים ולשר הטבחים, אילו נחסך ממנו הנסיון הנורא של אשת פוטיפר וכו' וכו'...

אלו הם מחשבות העולות בלב כל בר אנוש לגבי נסיונותיו הוא, אמנם יתכן דוקא שיוסף הצדיק עצמו אשר זכה להתחנך אצל יעקב "איש תם", אכן קיבל את כל נסיונותיו אלו באמונת תום מבלי לחשוב אילו היה אחרת מה היה קורה, אבל אצל אנשים כערכנו עולים בוודאי מחשבות שכאלו; אילו הייתי רוטשילד, אילו היו לי הורים, אחים, ילדים, חברים, מורים ומלמדים וכו', שונים מאלו שכל כך מפריעים לי להתקדם בחיים, הייתי בוודאי מגיע רחוק יותר וגבוה יותר, הייתי מתעלה הרבה יותר בגשמיות ומכ"ש ברוחניות.

ננסה לרגע להתבונן מה היה מתחולל בנפשנו אילו היינו מוצאים את עצמינו לפתע מרוחקים בזרוע מאב רחום ואוהב בצורה כה נוראה כיוסף בשעתו, אילו היו אחינו בשרינו מתנהגים אלינו בצורה מתנכרת שכזו, אילו היינו אסורים בבית הסהר ללא פחות ממאה אלף שעות אשר כל אחד מהם נזמה כנצח כאשר אין כל סיכוי על פי דרך הטבע לחזור ולראות את העולם מבחוץ, האם היינו מסוגלים במצב שכזה להמשיך לעמוד איתנים בנסיונות ולהמליך את בוראנו כלא היה.

אמנם קשה לנו לעמוד בנסיונות פחותים מכן, אלמלא זכינו שיוסף הצדיק פתח לנו פתח לראות ולהתבונן איך שדוקא אותם נסיונות קשים מנשוא שבאו במטרה לעצור בעדו, הם אלו שהובילוהו לרום הצלחתו ומלכותו ברוחניות ובגשמיות:

"ולכן אל יבהל האדם בראותו שיש עליו התגברות מיוחדת על תאוה ומידה מסוימת, כי אדרבה, הוא צריך לדעת ולחרוט בלבו כי עת התגברות הוא זמן תיקונו המיוחד לו מידע תעלומות, וזה אשר ה' אלקיך שואל "מעמך" מעש. וכן כל המשברים שסובל האדם וכל המעברים שעוברים עליו בעינינו שונים בתגליא

• שאלה • מהי העצה להחזיק מעמד כשמרגישים כבויים בעבודת ה'?

תשובה: הוי מקבל את כל אדם בסבר פנים יפות, תכבד את הזולת, תשמח את הזולת, וזה ישפיע גם עליך. לחזק את זולתך הרבה יותר קל מלחזק את עצמך וכל לבסוף זה יכנס גם בך. וכמובן שצריכים להתפלל. וגם לדבר מזה, כי עצם הדבר שמדברים מאיזה מידה היה זה משפיע על האדם ונכנס בו.

על כל פנים עלינו להיות בשמחה, אנחנו היחידים בעולם היודעים את האמת הזכה והברורה, תורת משה. כמה אנשים יש היום שיודעים מהאמת הזו, הרי אנחנו יודעים מה מותר לעשות, מה אסור לעשות, יודעים מה מותר לחשוב, מה אסור לחשוב. **מיר האבן א גאט'** [יש לנו בורא] ואנחנו יודעים איך להתנהג.

אשרינו מה טוב חלקינו. אפילו שאין אנו מרגישים דינו את גודל האשרינו, אבל להאמין צריכים עד אין סוף, להאמין בחשיבות שלנו.

• שאלה • כתוב 'כשם שמברכין על הטובה כך מברכין על הרעה', איך אפשר להיות בשמחה בשעה שעובר על אדם תקופה קשה, ולהרגיש כאילו שהכל הולך לו בטוב?

תשובה: העצה היא 'היסח הדעת', כשיש לך איזה דאגה, תסיח דעת מזה. **יש באדם כח להסיח דעתו,** ועל ידי זה נשכח הדבר במציאות. וכך יוכל להיות בשמחה.

ובאמת כשאדם עושה עצמו בשמחה, הוא נהיה בשמחה ממש (ראה שיהירן אות עד).

צריך לדעת שהעצבות זה סם המות, אפילו אם יש סיבה גדולה ביותר להיות בעצבות, זה נשאר סם המות! כל התיקונים ע"י שישמח את עצמו מעכשיו, וממילא יתוקן העבר.

כשאדם שרוי במרה שחורה, יראה לשמח אחרים, ואז תכנס השמחה גם בלבו

המשך דברי פתיחה מפי מו"ר שליט"א לרגל הקמת חבורת
"אודיע אמונתך" - ליל שישי תולדות תשפ"ה - (ב)

אנחנו חיים היום בזמן של הסתרה נוראה, יש כ"כ הרבה תאוות מגוננות בעולם, וברוך ה' שזכינו שיש לנו מח אחר ולב אחר לגמרי. יש כ"כ הרבה טעויות בעולם, ובכל זאת אנחנו יודעים את האמת, ה' אלקינו אמת, משה אמת ותורתו אמת, הצדיקים נכללים במשה אמת.

רוב אנשים יש להם טבע להמשך אחר העצבות, ועל זה יש לעסוק בנגינה וריקודים ביחד, ולשמח זה את זה, ללמד נגינים ונגינים חדשים שכן יש התחדשות בשמחה.

עלינו לשמח שזכינו ליפול בגורל האמיתי והנפלא, זכינו להתחנך על תורה ותפילה ושמירת הברית, וחסד. נולדנו עם זה. כי אדם שלא נולד עם זה, קשה לו מאד וצריך להתייגע עולם ומלואו בכל מדה נכונה שהוא רוצה לקנות. כי בכלל אינו יודע שצריך לעשות טובה לחברו, נדמה לו שהוא נברא רק בשביל עצמו, וכן עוד כל מיני תאוות. ה' ישמרנו.

ב"ה זכינו, מה נעים גורלנו, מה שפר חלקינו, נולדנו בביתם נאמנים לה' ולתורתו, אנו יודעים שאנחנו בני ישראל וקבלנו תורה משה רבינו ע"ה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שזהו האמת הן והנקה, וצריך לבלות ימינו בזה ולהתגדל בזה יותר ויותר, ולשמוח ולעלות בזה מאד. ולהעביר לילדינו את הדרך האמתית, משה אמת ותורתו אמת, ולעבוד את השי"ת בשמחה.

האם יש איזה ספר מיוחד על שמחה, שיש לעסוק בו כדי להתחזק בשמחה?

בכל ספרי הקודש מובאים עניינים על שמחה, צריך ללקט אותם. בספרי רבי צדוק הכהן יש הרבה רעיונות נפלאים שנותנים חיזוק ושמחה, וכן בעוד בספרי קודש וכשלושים על שמחה, וראים דבר נאה ומתקבל, אומרים אותו לעוד אנשים ופעמים שיש ענין לחבר איזה נגון וריקוד של שמחה, ולהפיצו. ולפעמים כשאדם שרוי במרה שחורה, אם הוא משמח אחרים, נכנס שמחה גם בלבו, דבר זה בדוק ומנוסה...

כשהודי נכנס לביתו עם 'בוקר טוב שמח, א פרייליכן גוט מארגן, הרי מכניס שמחה בבית. אם לא הוא יכול ח"ו להכניס מרה שחורה בבית. אם הוא נכנס בבית עם שמחה, נעשה רוח אחרת לגמרי, **כשאדם רוצה לשמח אחרים, זה בעצמו סוגלה לשמחה.**

השי"ת יעזור לכם מכאן והלאה להיות בשמחה, ולחנך את הילדים בשמחה, לחיות עם בני בית בשמחה, **עי השמחה ממלאים את העולם בקדושה.** אף שבתחילה נדמה כאילו שיש בזה פריקת עול, אבל באמת עי"ז לומדים ומתפללים עם גישמאק, וכן אומרים תהילים עם גישמאק.

וכשמדברים באידישקייט עם אחרים בשמחה, יש לזה כח אחר לגמרי. חזקו ואמצו, יברך אתכם השי"ת בכל טוב.

כשמתקבצים בחורים או אברכים יחד, עלול להיות חלישות הדעת כשרואים את הכשרונות או העבודות של אחרים?

כשיש אהבת חברים אין חלישות הדעת. עיקר השאלה היא איך עושים שיהיה אהבת חברים.

איך באמת זוכים שיהיה אהבת חברים?

לעשות טובות זה עם זה. ולא רק פעולות אלא גם דברי חיזוק. אם יש בלבי רצון שהשני יתחזק באמת, אזי הוא אכן ישמע לקול דברי החיזוק ויתחזק. זהו ענין של אהבת חברים. הקב"ה נתן לנו מצוה 'אהבת לרעך כמוך, וכשיש מצוה, יכולים לקיים אותה, ואם לא לא היה כתוב בתורה 'אהבת לרעך כמוך, ואם כתוב, סימן שיכולים לקיים את זה כפשוטו.

פעמים האדם חושב שאם יעבוד לבדו את השי"ת, יתעלה יותר?

ראינו במציאות שעובדי ה' שעסקו בעבודתם ביחידות, בתחילה היה נדמה שהם מצליחים יותר מחבריהם, אבל בהמשך ראו עין בעין שכל מי שעבד את ה' בחבורת חברים ביחד, עלה ונתעלה הרבה יותר. הדבר בדוק ומנוסה כמה וכמה פעמים.

בעבר הזכרתם בשם רבי לוי יצחק בנדער זי"ע, שבנסיונות הקשים בזמן הקומוניסטים ברוסיה, כל אלה שעבדו את ה' ביחד, החזיקו מעמד.

כן כן, הם התחזקו הרבה יותר, כי כל מי שהיה לבד, נשבר ונדכא מרוב נסיונות, אבל כשיש חברים, מחזקים זה את זה, ומקבלים את החיזוק כראוי.

בכלל יש לדעת, אנו נמצאים בדור מושחת מאד, צריכים כח ללכת נגד ההשחתה, דווקא להתחזק, דווקא לעמוד בכל הנסיונות, והעצה לזה הוא שכמו **שאדם בעת מלחמה יש לו תאוה לנצח, כמו כן ברוחניות, צריך רוח מלחמה ורצון גדול לנצח,** בכל עת שאנחנו שובר נסיון, תשמח ותצהל ותודה לה' שזיכה אותך להתחזק.

כשמתעורר באחד רצון להוסיף עוד שעות על לימודו, איך יוכל לדעת אם זה טוב עבורו או שמא הוא ריבוי אור והריסה.

כשאדם רואה שע"י הריבוי בלימוד הוא מתבטל מעבודת ה' בעניינים אחרים, יחזור למצבו הקודם. וכן בכל פעם כשמתחזק יותר, אם יש הצלחה, מה טוב, אם לא, יחזור בו מיד, ואל ימתין למכה חס ושלום. ועל זאת מתפללים **'אתה חונן לאדם דעת'** שזוכה לדעת איך להתנהג.

'המלוך תמלוך עלינו

מורינו הגה"צ שליט"א בדברי חיזוק לבחורי 'תולדות אהרן' שעלו למעונו, וז"ל בתה"ד: תהיו חוקים, אל תתפתו לדמיונות של שקר, החיים הנעימים נמצא רק בעסק התורה ובהתגברות על הנסיונות, זה נקרא חיים! זכיתי להמליך את המח שלי על זוהמת הגוף, זהו עיקר האדם, זהו מלך.

כתוב (בראשית ל"ז ח) **"ויאמרו לו אחיו המלוך תמלוך עלינו אם משול תמשול בנו"**, ופירושו שהאחים שאלו את יוסף הצדיק: 'האם אתה מולך על עצמך שיעי"ז תוכל למשול עלינו? כי מי שזוכה לעמוד בנסיונות, אף שבשעת מעשה זה קשה ומר מאד, כי נדמה לו שאם יעשה העבירה ח"ו, הוא יהיה מאושר, אך כשמתגבר ויש לו שכל ולא עשה את העבירה, אזי לעת זקנה הוא מאושר מאד ושש ושמח על שלא שמע בעצת היצר. וחזור למעלה בשמחה. אבל אם ח"ו לא התגבר על יצרו, ה' ישמרנו!!!

היו צדיקים שבקשו מהקב"ה שיהיה להם נסיונות. אנו איננו צריכים לבקש נסיונות, אך כשיש נסיון, צריך להמליך את הקב"ה, שהדעת האמיתי יהיה חזק וברור יותר מהתאוה המסרחת.

'המלוך תמלוך עלינו, כשתזכו למלוך על עצמכם, תזכו גם למלוך על אחרים, כי כל העומד בנסיונות הוא מלך על עצמו, וגם ראוי למלוך על אחרים.

חזקו ואמצו, תמשיכו לעבוד את השי"ת בשמחה, תעמדו חזק בנסיונות, תראו כמה אתם מאושרים, וכמה גישמאק יהיה לכם בחיים, לעתיד לעת זקנה, תוכלו להוכר למפרע שעמדתם בנסיון זה ובנסיון זה, ואם לאו, אזי להיפך חס ושלום.

(ג עקב תשפ"ד לפ"ק)

'הוא היה עושה'

מורינו הגה"צ שליט"א אמר: סיפר לי ת"ח אחד שהיה בגלות סיביר, וכמובן איזה שבת ויו"ט היה שם בלי תפילות וסעודת שבת וכו', וסיפר כי היות והוא היה בקי בהלכות שבת, או כל השבת היה מחשבתו עסוק בהלכותיה, לדוגמא כמה הוא שיעור הוצאה, איך לעשות כל מלאכה בשינוי וכדו', והיה לו בזה הרגשת התרוממות גדולה מאד, אח"כ כשיצא לחרות והיה יכול לשמור שבת כראוי שוב לא הרגיש מה שהיה מרגיש בעת היותו בגלותו בסיביר.

ואפשר להסביר סיבת הדבר, כי הכלל הוא אשר נצוה"ק נמצאים בכל מקום ובעת שאחד מ'ישראל עוסק בתורה ומצוות נתעלים למקורם, ובמקום שיש שם הרבה יהודים או כל אחד מעלה כפי חלקו ועבודתו, מה שאין כן במקום שאין שם הרבה יהודים או בעת שבא יהודי אחד ומקיים מצוות, או כל הניצוה"ק הולכים אליו להתעלות, וזה מה שהרגיש שם בסיביר מקום ציה ושממה מיהודים שומרי תורה ומצוות אשר כל הטוב אשר היה נמצא שם ניצוה"ק הלכו אליו.

זהו פירוש הפסוק (בראשית ל"ב כב) שנאמר אצל יוסף הצדיק: **"ויתן שר בית הסוהר ביד יוסף את כל האסירים, אשר בבית הסוהר, ואת כל אשר עושים שם הוא היה עושה"**. כי כל הטוב שהיה שם היינו התעלות כל הניצוה"ק של האנשים יושבי בית האסירים, הכל נעשה על ידי יוסף הצדיק.

(צפרא דשבתא שמות תשע"ד לפ"ק)

שותה במטרה...

לבקרו היה מביא ב' מיני יין. מתחילה מוג לו מיין אחד, ואחר שבירך ושתה הביא לו מהיין השני כדי שיברך ברכת "הטוב והמטיב". הוא היה חי מהברכות! ער האט געלעבט פון ברכות!

וזהו ענין נפלא ונורא מאוד! זהו תכלית התמימות! וזהו - "זה השער לה"! ואין שער אחר להיכנס!

חכמה וסכלות - חיים וההיפך

וזהו אכן העבודה של ימי החנוכה, וכאשר רביה"ק מפרש שזהו 'גופא דחנוכה' - ימי הודאה!

וכאשר מכירים בהש"ת ומשבחים לו זה נקרא "חיים" וכלי זה הרי זה "מיתה". וזהו מפורש להדיא בדברי רביה"ק בתורה 'דרשו ה' ועונו בקשו פניו תמיד' (ליקוטי מוהר"ן קמא סימן ל"ז) רביה"ק מבאר שם שעיקר הבריאה היא "בגין דישתמודעין ליה" - שיכירו וידעו מבורא עולם ב"ה, וכמו שאמר הכתוב (ישעיה מג, ז) 'כל הנקרא בשמי ולקבודי נקראתי וצרתיו אף עשיתי' [לכבודי] הכוונה לעולם האצילות - הרי זה אור של אצילות. ומה נמשך אור של 'בראתיו' - הוא עולם הבריאה, ואח"כ נמשך 'צרתיו' - עולם היצירה. ואח"כ 'אף עשיתי' - הוא עולם העשיה]. ומפורש שם בדברי רביה"ק שכנגד הקדושה והחכמה הוא ה'סכלות'. וה'חכמה' הוא 'חכמת התורה', ו'סכלות' הוא 'חכמת יונית' שהיא 'קליפת יין'.

חכמת התורה - אור וחיים

והן המה החושך והאור של זה לעומת זה. אמונה הוא אור וכפירה הוא חושך. וחושך הוא מיתה כמו שכתוב (איכה ג, ו) "בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמִיתָ עוֹלָם". ולעומת זה חכמה הוא חיים כמו שכתוב (קהלת ז, יב) "הַחֲכָמָה תְּחִיָּה" וסכלות הוא ההיפך - "מְאוּתוֹ וְלֹא בְּחֲכָמָה" (איוב ד, כא).

ורואים איך רביה"ק דורש דרשות נפלאות שמקשר דרש אחד עם השני באופן נפלא, שממש מכוון ומפורש איך הסכלות וחכמת יונית היא מיתה, ולעומת זה איך חכמת התורה הוא החיים!

התרנגול חטף תנומה...

פעם הגיע אורח לביתו של הגה"ח רבי אפרימל [קראקאווסקי] ע"ה, והלך רבי אפרימל להביא לאורח מזון שישכב עליו. הוא נכנס לבית האוצר להביא את המזון אך תיכף יצא משם, כחלוף דקות אחדות נכנס שוב - ושוב יצא, כך כמה פעמים. נוות ביתו ע"ה לא ידעה למה אין הוא מביא את המזון ומה ראה על ככה להיכנס ולצאת שוב ושוב.

מה נתברר, תרנגול עיף חטף תנומה על המזון... פעם היו מגדלים תרנגולים במחסן. והרי התרנגול עיף ויגע אחר כל היום,

הוא היה פונה לכל אחד ואחד - משוגע געמאכט די גאנצע שטאט - שאינו יכול לישון, אולי ימצא אחד מזור ותרופה למצבו...

אין אנו יודעים גודל החסד הנפלא שהאדם יכול ליתן לעפעפיו תנומה ופשוט לישון - "המפיל חבלי שינה על עיניו"

ועתה השי"ת הפיל חבלי שינה על עיניו, רבי אפרימל לא היה מסוגל להקיצו משינתו... עד שהשי"ת עזר והתרנגול התעורר מעצמו וקפץ מהמזון, אז לקח רבי אפרימל את המזון לקיים בו מצות הכנסת אורחים.

אנו עומדים כבר קרוב (לששים) [לשמונים] שנה מעת הסתלקותו לשמי רום [ביום ט"ז טבת שנת תש"ו], ועל אדם גדול זה ראו עין בעין שהיה אוכל כדי שיוכל לברך את הברכה, הוא היה שותה במטרה לברך את הברכה, ראו זאת בחוש!

השמחה של הברכה היתה אצלו מוראדיג אין דער וועלט!

ומנהג נפלא היה לו, שכאשר הגיע אצלו אורח

התכלית היא שאחנו נשיר ונשבח

כל העבודה שלנו מתחיל מהודאה! ועלינו להתבונן ולחשב חשבוננו של עולם. הרי כל הבריאה משוררת ומשבחת לבוראה! פלאי פלאות! אלעס זיגנט! אך כל השירים ותשבחות שהבריאה משוררת התכלית שלהם היא שאנחנו נשורר ונשבח לבורא כל עולמים!

וכל שכן בשעה שהבריאה תשורר בעת אשר יושלם התיקון שלה, הרי זה יהא שיר אחר לגמרי - דאס וועט זיין גאר אן אנדער שיר! כי אז יאיר בכל העולם כולו השיר הנפלא שיתער לעתיד, השיר של 'פשוט כפול משולש ומרובע'.

השיר של שעשוע עולם הבא

רביה"ק מגלה לנו כי זה השיר של 'פשוט כפול משולש מרובע' זהו גילוי אלקות של שם הוי"ה ב"ה שיתגלה או ע"י שיר זה; "הוא שיר פשוט; י"ק הוא כפול; יק"ו הוא משולש; יקו"ק הוא מרובע, שיחדי הן המה עשר אותיות שהם העשרה מיני נגינה, ומספרם עולה בגימטריא ע"ב, שהם הע"ב נימין של הכינור עליו יתער השיר הנפלא הזה. ושיר זה הוא השגה נשגבה וגבוהה שרביה"ק מכנה אותו כ"שעשוע עולם הבא", כי זהו אכן התכלית הנרצה של כל הבריאה כולה.

וכל ענין הגדול והנפלא הזה מתחיל מדברים פשוטים וגשמיים! להודות ולהלל על כל דבר פשוט!

להכיר בטובות הנראים כפשוטים...

ועל האדם לדעת נכוחה כמה עליו להודות על כל דבר ודבר. ויש דברים שאפילו לא משימים לב עליהם כמה צריכים להודות על כך. וזכורני תקופה אחת איך אברך אחד הסתובב בבתי הונגרין בחוסר אונים באופן נורא על שאינו יכול לישון, הוא היה פונה לכל אחד ואחד - 'משוגע געמאכט די גאנצע שטאט' - שאינו יכול לישון, אולי ימצא אחד מזור ותרופה למצבו, ואף כאשר לקח תרופות לא עזרו לו כמעט מאומה... אין אנו יודעים גודל החסד הנפלא שהאדם יכול ליתן לעפעפיו תנומה ופשוט לישון - "המפיל חבלי שינה על עיניו".

עיקר שלמות האמונה

ב"ה יום ב' בשלח תשל"ה ירושלם ת"ו בכ"א.

ובאמת עיקר שלמות האמונה הוא בהשגחה פרטית, כמו בא בליקוטי הלכות שזהו ההבדל בין אמונת ישראל לאמונה של אומות העולם, שגם בהם יש שמאמינים בהשי"ת, אלא שהאמונה שלהם היא כמו ידיעה כללית, כמו שידועים שיש חמה ולבנה וגלגלים, כך יודעים גם כן שיש בורא לעולם, אמנם שהלב ירגיש שכל ההנהגה בכלל ובפרט ובפרטי פרטיות הכל מאתו יתברך בלבד עד אין סוף ואין תכלית באופן נפלא ונחמד ונעים מאד - זהו עיקר אמונת ישראל ומצוות אמונת האחדות.

אינך יכול לתאר לעצמך כמה תיקוני הנפש וישועות נפלאות אתה ממשיך לעצמך במה שאתה ממליך עליך את בוראך בזה שתאמין כי השי"ת הוא "א-ל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד). ורבינו אומר בספר המדות (המתקת דין-ב, ח) "מי שבוטח ביסודין כאילו אומר לאל סוד ממני". ומזה מובן ההיפך - שע"י קבלת היסורים מקבלים עול מלכות שמים שלמה, ועל ידי זה מסירין כל המסכים המבדילים, ומעוררים הרחמים, וממשיכין כל מיני שפע.

ועיין בישע"י (ג, ר) בפרש"י על הפסוק "והיה אמונת עתיך חוסן ישועות" וגו' את שהאמנת בהקדוש ברוך הוא בעתים שעברו עליך וצפית לישועה - היה לך לחוסן'.

יעקב מאיר שכתער
בן חיה דינה

קבלתי מכתבך, ואקוה אל ה' שאחרייך ישגא מאד אם ראשייך מצער, וכבריייתו של עולם 'ברישא חשוכא והדר נהורא' (שבת ע"ב). וישועה וטובה הרבה מחכה לך בעוהשי"ת בקרוב ממש, בלי ספק כלל, וכפי מה שמתחזקים ומקבלים באהבה ומייחלים לה' בעת החושך - כן מתגלה האור והישועה ממש מכל פרט ופרט עצמת נפש וצער רוחני או גשמי, כי הכל בהשגחה פרטית, כמו שפירש רש"י על מכירת יוסף לישמאלים "וגמליהם נושאים נכאת וצרי ולוט" (בראשית לו, כ"ה), שנשאו מיני בשמים כנכאת צרי ולוט, שאין דרכן של ישמאלים לשאת אלא נפט ועיטרן שריחן רע, ולטובתו של יוסף, כדי שלא יריח ריח רע, הזמין הקדוש ברוך הוא שנשאו בשמים בכליהם.

ומקשים העולם, מה שווה הישועה הפעוטה הזאת בעת תוקף הצער והגלות של יוסף, אלא לדעת כי הכל היה בהשגחה פרטית, שאפילו בעת שהיה יוסף בהסתרה גדולה כזו לא הגיע לו שום צער בלי חשבון ושיקול מכוון מאת ה', וכיון שלא היה מהתיקונים שלו שיריח ריח רע, שיגה השי"ת את מעשה הישמאלים בנסיעה זו, שלא עסקו כדרכן בעיטרן ובנפט אלא בבשמים טובים שלא יריח אותו צדיק ריח של עיטרן ונפט.

ומה מתוקים דברי רבינו בשיחות הר"ן (אות נ"ג) "מי שיש לו אמונה חייו חיים".

נפשות חסידיות | סיפורים ולקחיהם מאת מור"ד שליט"א

שהיה בירידה והעלמת המוחין גדולה כזאת שאת חומרת העון של הנסיון הוא לא זכר, וכל מה שהצליח להעלות בדעתו לא היה אלא הקבלה הזאת שקיבל על עצמו: שלא יעשה שום דבר שאין בו נחת רוח לבורא יתברך, ועי"ז זכה והצליח לעמוד בנסיון, בחשבו כי הרי נחת רוח להשי"ת בדאי לא יצא מזה.

לאחר מכן כאשר נכנס לרבו הרה"ק רבי שמעלקא מניקלשבורג ז"ע, כאשר אך פתח את הדלת, קידמו הרבי במאור פנים וקרא אליו: ברוך הבא יוסף הצדיק!

כלומר, שהאדם צריך להכין כלים בימי השובע, שיוכל להחזיק מעמד בימי הרעב.

מסופר על החוזה הקדוש מלובלין ז"ע שבתקופה מסויימת בימי עלומיו היה לו העלמת המוחין שנחשב לו לירידה נוראה לעומת מדרגותיו הנשגבות, והיתה לו מרירות עצומה ושברון לב רב.

ונהג בתוך אותה העלמה ארע לו נסיון מעין הנסיון של יוסף הצדיק, או אז נזכר בימי העליה שהיה בתכלית ההשגה והמדרגה בעת אשר נתחמם לאורם של רבותיו הצדיקים קדושי עליון, שאז קיבל על עצמו הנהגה כזאת שלא יעשה שום דבר, גם לא מצמוץ עין מבלי שיהא זה לנחת רוח לו ית"ש.

וזה עלה במחשבתו באותה שעה, כלומר

ועושה נחת רוח ליוצרו

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

אל תתעצב
ממה שאינך יכול, אלא תשמח ותעשה מה שאתה כן יכול